

i Befolkningen, saa hilser jeg det med Glæde, men jeg haaber da ogsaa, at det maa komme til at se noget anderledes ud, end det nu ser ud. Ligesom det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds berørte det Alverdomsforfølgelsesforslag, som Conseil-præsidenten tidligere har fremsat, vil jeg ogsaa minde derved. Jeg skal ikke gaa ind paa selve dette Lovforslags Tendenter, men kun henvise til, at det gav Anledning til en vidtgaende Diskussion om disse Forhold rundt omkring i Landet. Det gav Anledning til, at Sygekasserne her i Landet kastede sig over dette Spørgsmaal og nedsatte et Udvalg, der skulde forsøge at undersøge vore Sygepleieforhold, og hvorledes man i det Hele var i Stand til at indrette en Alverdomsforfølgelse her i Landet under Vilkaar, der for Arbejderne vare rimelige og retfærdige. Men dette Udvalg, som, jeg tør sige, har arbejdet med Ihærdighed for at stifte alle de Oplysninger til Veie, som vilde være nødvendige for i Virkeligheden at kunne fremlægge det egentlige Forslag, ere komne til det Resultat, at Statistiken i Grunden er saa mangelfuld, at det ikke er muligt paa Basis af de nuværende Oplysninger at udarbejde Forslag om en virkelig Alverdomsforfølgelse. Det kunne de ærede Medlemmer se af den Adresse fra Sygekasserne, der indkom i Fjor. Dertillidende man Regjeringen om at sørge for at faae oplyst, hvormange Gamle, der ere indenfor en vis Aldersgrændse, som ere ude af Stand til at forsørge sig selv, og hvorledes det egentlig staar til med fattigvæsenet, hvormeget der udredes dertil under de nuværende Forhold, hvilket altsaa burde sættes i Forbindelse med den Sum, der skulde tilveiebringes til Alverdomsforfølgelse for dem, der ere ude af Stand til at ernære sig selv. Denne Adresse foreligger vel motiveret fra Arbejdernes Side, og alle disse Ting have Arbejderne bestræbt sig for selv at komme til Kundskab om, da der ikke forelaa Noget, men man har ikke fra Regjeringens Side villet understøtte en privat Undersøgelse af Arbejderforholdene. Der var indgivet et Andragende derved, men man vilde ikke give Understøttelse til den Slags Foretagender, skjøndt dette sikkert var værdt at understøtte, noget mere end mange andre Ting, der fra Regjeringens Side blive understøttede. Naar Forholdene stille sig saaledes, at der ikke er videre Interesse for ved privat Statistik at faae Oplysninger i den Retning, haaber jeg, man vil tvinge den officielle Statistik til at befatte sig dermed. Jeg vil derfor haabe, at dette Lovforslag vil nyde Fremme, men ikke i den Stikelse, hvori det foreligger, ikke som absolut Lønningsforslag. Jeg har ikke Noget

imod, at Folk skulle have Løn for deres Arbejde, og her er Tale om et ansvarfuldt Arbejde; der er ikke ret Mange, som ere dygtige nok til at operere med Tal, og selvfølgelig skulle de have deres Arbejde betalt. Jeg er ikke saa nøie kjendt med Forholdene ved det statistiske Bureau, at jeg skal opfaaste mig til Dommer om, hvormange Embedsmænd der behøves, men jeg haaber at Lovforslaget, inden det bliver færdigt herfra, maa slaas fast, hvad der skal bestjæftige det statistiske Bureau, naar det skal ordnes paa den Maade, som her er bragt i Forslag.

Talner: Jeg ønsker ikke at fordybe mig i de Spørgsmaal, som de foregaaende ærede Talere navnlig have dvælet ved, nemlig de enkelte Opgaver for „Statistisk Bureau“. Jeg skal i den Henseende kun sige, at Ingen i højere Grad end jeg kan lægge Vægt paa, baade at „Statistisk Bureau“ omfatter ved sin Virksomhed saa mange Opgaver som muligt og navnlig indtager flere af de Opgaaer, som have været omtalte her, under sin Virksomhed og tillige fremsthynder sit Arbejde saa stærkt som muligt. Men Spørgsmaalet er, hvorvidt man ved denne Lov i nogen tilstrækkelig Grad vil bidrage til at opnaa dette Niemed. Naar man ser paa Lovforslaget, ser man, at det regner med det sædvanlige Universalmiddel for alle Ting: Giv os flere Penge, saa skulle vi nok gjøre Mere; opret flere Embeder, giv os større Lønninger, saa skal Arbejdet nok blive gjort. Jeg har nu den Opfattelse, at det er ikke blot Mangel paa tilstrækkeligt Personale og Mangel paa tilstrækkelige Lønninger, som har bevirket den hidtilværende Langsomhed og Utilstrækkelighed i det statistiske Bureaus Arbejder, men at det ogsaa ligger i personlige Forhold. Det er en Selvfølge, at det er et Gmne, som man ikke gjerne gaar nærmere ind paa, og det har selvfølgelig ogsaa hver Gang, der har været Spørgsmaal om Bevillinger til Statistisk Bureau, maattet afholde Finantsudvalgets Medlemmer og Andre fra at komme nærmere ind derpaa, hvorfor man ogsaa uden nærmere Kritik har givet de omtalte Bevillinger. Men naar nu Spørgsmaalet kommer her for i et større Maal, kan man ikke ganske undlade at komme noget ind derpaa. Jeg tror, at det ligger for en ikke ringe Del i Vedelsen af „Statistisk Bureau“, at Resultatet er blevet, som det er blevet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har jo omtalt, i hvilken Grad det staar tilbage med sine Arbejder, og har fremhævet, særlig at vi endnu